

LIST PASTERSKI BISKUPA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEGO NA ADWENT 2012 ROKU

Z Maryją, naszą Skrzatuską Matką, kształtujmy chrześcijaństwo wyróżniające się sztuką modlitwy

Siostry i Bracia, Kochani Diecezjanie! Podczas uroczystości 40-lecia naszej Diecezji doświadczyliśmy obecności żywego Boga pośród nas. Pan Bóg potwierdzał tę obecność wyraźnymi znakami, napełniał nas miłością i darem radości. Było to niezwykle przeżycie, pokazujące, że gdy wspólnota ludzi przyjmuje z otwartym sercem Jezusa, doświadcza mocy i piękna wiary. To doświadczenie подарowane przez Boga, jego głębia i intensywność przeżyć, jest również owocem wielomiesięcznej modlitwy wspólnotowej i osobistej. Naszą modlitwą pomagaliśmy wielu ludziom w otwarciu ich serc na działanie Boga i pogłębialiśmy naszą własną wiarę. W tych niezapomnianych dniach wspólnego świętowania śpiewaliśmy razem z Maryją Magnificat – hymn uwielbienia Boga za wielkie rzeczy, które nam uczynił.

Błogosławiony Jan Paweł II, kończąc Wielki Jubileusz Roku 2000, podkreślał, że potrzebne jest nam chrześcijaństwo „wyróżniające się przede wszystkim sztuką modlitwy”. To właśnie w modlitwie przeżywa się spotkanie z Chrystusem, które prowadzi do bliskości, zaufania i przyjaźni z Nim. Wiara pokazana nam w Piśmie Świętym jest przede wszystkim słuchaniem Boga, zaufaniem, posłuszeństwem i otwieraniem się na Jego działanie, dlatego wyrażamy ją takimi słowami jak „ufam Ci, Jezu”, „wierzę Ci”, „jesteś moim Panem”. Ostatecznie więc wiara, zaufanie i miłość są czymś jednym, a możemy nauczyć się ich tylko wtedy, gdy zostaną nam pokazane w życiu świadków i osobiście doświadczone.

Nasza Diecezja, przeżywając Rok Wiary i przygotowując się do 25-lecia koronacji Skrzatuskiej Piety koronami papieskimi, powierza się opiece i przewodnictwu Maryi. Nikt z ludzi nie zaufał Bogu tak, jak Ona. Zezchcemy więc, prowadzeni słowami Pisma Świętego, uważnie przyglądać się Jej wierze i uczmy się od Niej odwagi do powierzenia swojego życia Bogu.

Maryja w scenie Zwiastowania pojawia się jako pełna ufności i głęboko wierząca młoda kobieta, otwarta na Boże plany wobec Niej. Jest ona wolna od wszelkiej kalkulacji i przyjmuje pokornie – ale świadomie i odpowiedzialnie – tę nadzwyczajną wiadomość, że będzie Matką oczekiwanego Mesjasza. Ufa słowom Anioła i przyjmuje zadanie, które całkowicie zmienia jej życie.

W tym opisie otrzymujemy jeszcze jedno bardzo ważne przesłanie dla naszego życia i wiary. Zwiastowanie Zachariaszowi narodzenia Jana Chrzciciela dokonuje się w świątyni. Zwiastowanie Maryi ma miejsce w Nazarecie, w niewielkiej miejscowości o nie najlepszej opinii. Nowa radosna wieść dotyczy zatem wszystkich miejsc, w których żyją ludzie: miejsca ubogie, zwyczajne i bez znaczenia w opinii wielkich tego świata, a nawet godne pogardy, są miejscami, w których chce przebywać Bóg. Nikt nie jest wykluczony, Jezus przychodzi do wszystkich, a szczególnie do tych, którzy się źle mają.

Ta miłość do człowieka spełnia się bardzo wyraźnie także w scenie Nawiedzenia, kiedy Maryja idzie, by pomóc swojej krewnej Elżbiecie. Tam również uwielbia Boga, dziękując za wszystko, co On w niej uczynił i wychwala Go za miłość do ludzi nic nieznaczących dla świata, opuszczonych i pogardzanych. W Kanie Galilejskiej, dzięki całkowitej i bezwarunkowej wierze Maryi w słowa Syna, otrzymujemy ważne dla naszej wiary pouczenie: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2, 5). Kiedy Jezus zaczyna nauczać i dokonywać wielkich znaków, Maryja przeżywa niepokój, gdyż doświadcza działania Boga, którego w danej chwili nie jest w stanie zrozumieć. Widzimy, że nawet Jej wiara nie jest wolna od wątpliwości i stawianych pytań. Maryja uczy nas, że wówczas trzeba te doświadczenia zachowywać w sercu, czekając na Boże wyjaśnienia. Pod krzyżem Jezus powierza Janowi Maryję jako Matkę, a Jan, umiłowany uczeń, symbolizujący każdą i każdego z nas, bierze Ją do siebie. Jezus w ten sposób oddaje wszystkich swoich uczniów w opiekę swojej Matce, która wspiera nas w relacji z Bogiem.

Proszę więc Was, Drodzy Diecezjanie, byśmy w duchu wiary Maryi pielgrzymowali do Skrzatusza, stając z naszą Bolesną Matką pod krzyżem Jezusa, Jej Syna. Byśmy od Niej uczyli się wiary ufnej i mocnej, która otworzy nasze serca na Boga i uzdolni nas do kochania miłością podarowaną nam przez Niego. Byśmy mogli wyśpiewać Magnificat z Maryją i dziękować za każde dobro, które Bóg czyni w nas i przez nas naszym bliźnim.

Siostry i Bracia! Za błogosławionym Janem Pawłem II proszę Was, byśmy stawali się chrześcijanami „wyróżniającymi się sztuką modlitwy”. Szczególnie zachęcam do modlitwy różańcowej. Błogosławiony Jan Paweł II mówił, że ukochany przez niego różaniec to modlitwa przedziwna w swej prostocie i głębi. Zachęcam zatem do tworzenia w parafiach Róż Żywego Różańca, w których odmawiany wspólnie różaniec pozwoli doświadczać przemiany swojego życia i życia tych, których powierzacie Bogu w modlitwie.

W tym roku podczas Diecezjalnego Spotkania Młodych w Skrzatuszu rozdaliśmy pięć tysięcy różańców. Od tej pory w każdą środę o godz. 21:00 na modlitwie różańcowej, transmitowanej przez naszą telewizję internetową Dobre Media, gromadzi się kilka tysięcy młodych ludzi. Przytoczę dwa świadectwa pokazujące, jakie owoce wydaje ta modlitwa. Młody

chłopiec napisał: „Pierwszy raz na modlitwie różańcowej, rozważając tajemnicę Zwiastowania, bardzo świadomie poprosiłem Jezusa, by mnie prowadził tak jak Maryję. Potem odmawiałem tę tajemnicę przez kilka dni, by te słowa Jezusowi powtarzać. Bardzo mnie Jezus zmienił i wielu to zauważyło”. Jedna z dziewcząt tak opisała swoje doświadczenie: „Wychodzę z domu i mam pięć minut, zanim dojdę do mojej koleżanki, z którą idziemy do szkoły. Od wyjazdu do Skrzatusza odmawiam przez ten czas jedną tajemnicę różańca, w której modlę się za różnych ludzi i w różnych intencjach. Zauważyłam również, że jak pomodlę się za moją klasę, to inaczej na nich patrzę i widzę więcej dobra. Cieszę się, że różaniec mnie zmienia”.

Siostry i Bracia! Wstępujemy do maryjnej szkoły, ucząc się wiary i odmawiając różaniec, rozważajmy razem z Nią główne wydarzenia z życia Jezusa, powierzając Bogu wszystkie ważne sprawy naszego życia, naszych rodzin, wspólnot, Diecezji i naszego narodu.

Życzę naszej Diecezji takiego powiewu Ducha Świętego, który przemieni nas w ludzi jeszcze większej modlitwy.

Życzę Wam również błogosławionego czasu Adwentu i głębokiego przeżycia Świąt Bożego Narodzenia. Nie zapominajcie tylko – bardzo o to proszę – o ludziach samotnych, ubogich, chorych i bezrobotnych.

Niech Bóg Wam obficie błogosławi!

Wasz biskup

+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

Koszalin, dnia 04.12.2012 r.

Znak: B 23 – 7/12

ZARZĄDZENIE:

Powyższy list pasterski należy odczytać na wszystkich Mszach św. we wszystkich kościołach i kaplicach na terenie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w II niedzielę Adwentu, 9 grudnia 2012 r.

+ Krzysztof Zadarko
Wikariusz Generalny